

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 4. april 2014 af Østre Landsrets 5. afdeling
(landsdommerne Mogens Kroman, Ole Græsbøll Olesen og Thomas Verner Jørgensen
(kst.)).

5. afd. nr. S-807-13:

Anklagemyndigheden

mod

T ApS

cvr-nummer

(advokat Claus Hooge, besk.)

Københavns Byrets dom af 11. januar 2013 (SS 4-17043/2012) er anket af T ApS
med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Anklagemyndigheden har berigtiget tiltalen i forhold 1, således at der før ”§ 4” indsættes
”§ 1”.

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af V1 og vidnet
V2, der begge har forklaret i det væsentlige som i byretten.

V1 har forklaret blandt andet, at der ingen fast aftale var mellem
X1 og tiltalte om at sende kunder videre. Det var nemt, at X1
fakturerede gennem tiltalte, da de brugte samme faktureringsystem, og da tiltalte gerne

ville have sin formidlingsprovision. Det var X1, der aftalte prisen med X4 inklusiv tiltaltes provision. Endvidere havde X1 deres både liggende hos tiltalte, ligesom tiltalte så efter båden. Han undersøgte ikke, om X1's både var godkendt, og vidste ikke, at de ikke var godkendt. Båden var udstyret med sikkerhedsudstyr m.v. X4 skulle have lejet vandscootere hos tiltalte, men det kunne af forsikringsmæssige årsager ikke lade sig gøre, hvorfor tiltalte måtte aflyse. Båden i forhold 2 var ikke godkendt af Søfartsstyrelsen, men de havde været i dialog med styrelsen, der havde set båden, herom. Føreren af båden havde blandt andet erhvervsskippercificat. Sejladsen foregik tæt på bredden uden uforudsete hændelser.

Vidnet V2 har forklaret blandt andet, at der ikke var nogen aftale med tiltalte om at sende kunder videre, men han har nok nævnt for V1, at det var en mulighed. Han aftalte selv prisen med X4 inklusiv tiltaltes vederlag. Føreren af båden var ansat hos X1 og havde duelighedsbevis til erhverv. Der opstod ikke farlige situationer under sejladsen. X1 ApS har betalt en bøde på 20.000 kr. for den pågældende sejlads i en ikke godkendt båd.

Landsrettens begrundelse og resultat

Af de grunde, der er anført i byrettens dom, tiltrædes det, at tiltalte må anses for arrangør af sejladsen i forhold 1.

Efter lov om skibes sikkerhed § 9 skal rederen sikre, at reglerne i loven og forskrifter udstedt i medfør af loven overholdes.

Landsretten finder, at en arrangør ikke kan anses for reder i lovens forstand, da sejladsen er udført af en selvstændig juridisk person med dennes besætning. Da der ikke efter loven er pligt til for en arrangør at sikre sig, at en reder har de fornødne godkendelser, frifindes tiltalte herefter i forhold 1.

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig efter anklageskriftet i forhold 2.

Straffen fastsættes efter lov om sikkerhed til søs § 32, stk. 9, jf. stk. 8, jf. § 3, stk. 1, jf. dagældende bekendtgørelse nr. 9821 af 2. december 2003 om teknisk forskrift om mindre

fartøjer, der medtager maksimalt 12 passagerer § 7, stk. 5, jf. stk. 1, jf. § 1 og § 4, jf. bilag I, regel 2, stk. 6, nu bekendtgørelse nr. 956 af 26. september 2012 § 11, stk. 5, jf. stk. 1, jf. § 7, jf. bilag 1, regel 2 (om certifikater m.v.), stk. 7.

Bøden fastsættes til 20.000 kr., da sejlads med en ikke godkendt båd ikke kan anses for en formel overtrædelse, uanset der ikke opstod eventuelle farlige situationer i forbindelse med sejladsen.

I øvrigt stadfæstes dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T ApS ændres, således at T ApS straffes med en bøde på 20.000 kr.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 4. april 2014

Jesper Olsen
kontorfuldmægtig

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 11. januar 2013 i sag

SS 4-17043/2012
Anklagemyndigheden
mod
T ApS
cvr-nummer

Sagens baggrund og parternes påstande.

Anklageskrift er modtaget den 22. juni 2012.

T ApS er tiltalt for overtrædelse af

1.

lov om sikkerhed til søs § 32, stk. 9, jf. stk. 8, jf. § 3, stk. 1, jf. bekendtgørelse nr. 9821 af 2. december 2003 om teknisk forskrift om mindre fartøjer, der medtaget maksimalt 12 passagerer § 7, stk. 5, jf. stk. 1, jf. § 4, jf. bilag I, regel 2, stk. 6,

ved den 21. august 2010 ca. kl. 16.00 som arrangør for et selskab at have været ansvarlig for, at X1 ApS, hvis sag behandles særskilt, anvendte et hurtiggående fartøj (RIB) til erhvervmæssig sejlads med passagerer fra By 1 Havn og ud for By 2 Havn, selv om dette fartøj ikke var synet og godkendt hertil, idet der ikke forelå en tilladelse til sejlads med passagerer.

2.

lov om sikkerhed til søs § 32, stk. 9, jf. stk. 8, jf. § 3, stk. 1, jf. bekendtgørelse nr. 9821 af 2. december 2003 om teknisk forskrift om mindre fartøjer, der medtaget maksimalt 12 passagerer § 7, stk. 5, jf. stk. 1, jf. § 1, og § 4, jf. bilag I, regel 2, stk. 6,

ved den 30. april 2011 ca. kl. 10.50 at have anvendt Partybåd, X2 ; til erhvervmæssig sejlads med fører med passagerer fra adressen Sted 1 og i By 2 Havn, selv om båden ikke var synet og godkendt hertil, idet der ikke forelå en tilladelse til sejlads med passagerer.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bødestraf.

Tiltalte har påstået frifindelse, subsidiært rettens mildeste dom.

Forklaringer.

Der er afgivet forklaring af V1, og vidnet V2

V1 har til retsbogen afgivet følgende forklaring vedrørende forhold 1:

" V1 forklarede ..., at han ikke havde noget med arrangementet med bådene at gøre. Der var tale om, at X4 skulle have haft et arrangement med vandscootere, som T skulle stå for. Det måtte opgives på grund af problemer med forsikringen, og han foreslog dem, at de ringede direkte til X1 ApS og aftalte med V2 et andet arrangement. Han var bekendt med, at X1 har betalt sin bøde. T havde ikke noget med arrangementet at gøre. X1 betaler for opbevaringsplads hos T, og derfor var det nemt for dem at sende en faktura til T for arrangementet. T viderefakturerede til X4. Han bekræftede, at de lagde 4.250 kr på fakturaren. Han havde selv ikke haft andet med arrangementet at gøre end det arbejde, han havde haft med at få arrangementet i stand. Han var ikke involveret i, hvordan X1 udførte opgaven. Hvis han havde vidst, at deres både ikke var lovlige, kunne han ligeså godt selv have sørget for arrangementet, for hans egne både var heller ikke lovlige. X3 var ansat hos T ApS."

Vidnet V2 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"Vidnet forklarede, at han er stifter af X1. Han startede firmaet i 2005 og drev det indtil august 2011. Vidnet har i firmaet tidligere blandt andet haft nogen store ribbåde. X1 lejede lagerplads hos tiltalte. X1 har betalt en bøde vedrørende arrangementet i 2010. Vidnet blev ringet op af X5 fra X4, som af V1 eller X3 fra T, var blevet henvist til vidnet. X4 skulle bruge både til underholdning til et arrangement. X1 solgte havkajakker og ribbåde til arrangementet. Der var ingen af T's både til dette arrangement.

Foreholdt mail og faktura i bilag 9, forklarede vidnet, at T havde talt med X5 og aftalt en pris. Da T ikke kunne levere det, som X4 ønskede, henviste man videre til vidnets firma. Derefter havde vidnets firma kontakten til X4. Det var kun betalingsmæssigt, at X1 var underleverandør.

Foreholdt, at T fakturerede X4 til en højere pris, forklarede vidnet, at den, som har etableret kundeforholdet, også skal have noget for

sit arbejde. Kunden undrede sig ikke over, at faktureringen skete fra T, da kunden var blevet henvist af T til X1. Vidnet aftalte ikke en pris med kunden. Han mente, at prisen var blevet aftalt mellem kunden og T."

V1 har til retsbogen afgivet følgende forklaring vedrørende forhold 2:

" V1 forklarede ..., at T var ude at sejle med nogle passagerer. Han kunne ikke huske, om der var tale om en polterabend. Båden var ikke synet til at sejle med passagerer. Han vidste godt, at båden ikke havde de forsikringer, som den burde have. Det var ikke betalende gæster. Han har haft meget med Søfartsstyrelsen at gøre og kender godt reglerne. Der var aftalt en pris på ca. 4.500 kr. for arrangementet. Ude på stedet meddelte føreren af båden passagererne, at de ikke kunne gennemføre arrangementet, fordi båden ikke var godkendt. De tilbød passagererne at sejle uden betaling. Dette blev drøftet, inden passagererne kom om bord. Der lå nogle personer i en godkendt gummibåd ved siden af T. Disse personer råbte op og videofilmede. Det var grunden til, at de valgte at ophæve aftalen. Men de tilbød som forklaret at gennemføre sejladsen gratis. Den person i selskabet, der stod for arrangementet, syntes at det var synd for dem, og føreren af båden fik 500 kr. kontant til dækning af udgiften til benzin."

Oplysningerne i sagen.

Der er dokumenteret faktura af 23. august 2010, hvor T har opkrævet 21.750 kr. af X4 for arrangementet.

Der er dokumenteret faktura af 24. august 2010 fra X1 til tiltalte, hvor man for arrangementet i forhold 1 har krævet betaling inklusiv moms i alt 17.500 kr.

Personlige oplysninger.

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Rettens begrundelse og afgørelse.

forhold 1

Efter V1's og vidnet V2's forklaring lægges det til grund, at det tiltalte selskab havde den indledende kontakt med kunden og aftalte prisen med kunden. Retten lægger endvidere vægt på, at det tiltalte selskab fakturerede kunden, og at X1 sendte en regning til det tiltalte selskab som underleverandør og på et beløb lavere end det, som kunden skulle betale. Efter en samlet vurdering findes det bevist, at det tiltalte selskab i forhold til kunden var aftalepart, og da det i øvrigt ikke er bestridt, at fartøjet ikke var synet og godkendt til den pågældende sejlads,

er det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

forhold 2

Det lægges til grund, at fartøjet ikke var synet og godkendt til den pågældende sejlads. Efter V1's forklaring lægges det til grund, at der var indgået en aftale om sejladsen. Det lægges endvidere til grund, at båden blev anvendt som led i erhvervsmæssig virksomhed. Det forhold, at man umiddelbart inden, sejladsen skulle påbegyndes, valgte at ophæve aftalen, men samtidig tilbød at udføre sejladsen gratis og alene fik dækket nogle positive udgifter, findes efter omstændighederne ikke at kunne føre til, at der ikke var tale om erhvervsmæssig virksomhed. Det findes derfor bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen fastsættes til en bøde på 40.000 kr., jf. om sikkerhed til søs § 32, stk. 9, jf. stk. 8, jf. § 3, stk. 1, jf. dagældende bekendtgørelse nr. 9821 af 2. december 2003 om teknisk forskrift om mindre fartøjer, der medtaget maksimalt 12 passagerer § 7, stk. 5, jf. stk. 1, jf. § 4, jf. bilag I, regel 2, stk. 6, nu bekendtgørelse nr. 956 af 26. september 2012 § 11, stk. 5, jf. stk. 1, jf. § 7, jf. bilag 1, regel 2, stk. 1.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T ApS straffes med en bøde på 40.000 kr.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Anette Burkø
dommer

**Udskriftens rigtighed bekræftes.
Københavns Byret, den 14. januar 2013**

Mia Bock